

Rekomendacja nr 35/2016

z dnia 24 czerwca 2016 r.

**Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji
w sprawie objęcia refundacją produktu leczniczego
Cimzia (certolizumab pegol), 200 mg, roztwór do wstrzykiwań
w ampułkostrzykawce, 2 ampułkostrzykawki w opakowaniu,
w ramach programu lekowego „Leczenie łuszczycowego zapalenia
stawów o przebiegu agresywnym (ŁZS) (ICD-10 L40.5, M07.1, M07.2,
M07.3)”**

Prezes Agencji nie rekomenduje objęcia refundacją produktu leczniczego Cimzia (certolizumab pegol, CZP), roztwór do wstrzykiwań, 2 ampułkostrzykawki à 200 mg, EAN 5909990734894, we wskazaniu: łuszczycowe zapalenie stawów o przebiegu agresywnym, w ramach programu lekowego „Leczenie łuszczycowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym (ŁZS) (ICD-10 L40.5, M07.1, M07.2, M07.3)”.

Uzasadnienie rekomendacji

Prezes Agencji, biorąc pod uwagę stanowisko Rady Przejrzystości, wyniki dotyczące skuteczności klinicznej i bezpieczeństwa terapii oraz porównanie kosztów terapii w populacji chorych z ŁZS stwierdza, że w większości porównań pośrednich nie wykazano istotnej statystycznie przewagi CZP nad innymi inhibitorami TNF- α , dla wielu punktów końcowych wykazano istotne statystycznie różnice wskazujące na mniejszą skuteczność certolizumabu, a tylko dla jednego porównania, w jednym punkcie końcowym, dla jednej dawki CZP wykazano statystycznie istotną różnicę na korzyść ocenianej interwencji. Biorąc pod uwagę ograniczoną wiarygodność porównań pośrednich, zwłaszcza w przypadku wysokiej heterogeniczności uwzględnionych w nim badań, nie można jednoznacznie wnioskować o mniejszej skuteczności ani o równoważności certolizumabu nad terapiami alternatywnymi, które obecnie są stosowane i refundowane w tym wskazaniu w Polsce.

W porównaniu do placebo stosowanie certolizumabu pegol wiąże się z istotnie statystycznie wyższą częstością występowania infekcji górnych dróg oddechowych oraz reakcji w miejscu podania. Informacje zawarte w PSUR oraz w komunikatach FDA wskazują na potencjalną możliwość wystąpienia poważnych działań niepożądanych, w tym nowotworów.

Przy braku uwzględnienia instrumentu dzielenia ryzyka (RSS) terapia certolizumabem jest najdroższą spośród wszystkich alternatywnych terapii, a pomimo uwzględnienia instrumentu

dzielenia ryzyka pozostaje droższa od terapii golimumabem, wobec czego nie jest technologią konkurencyjną na rynku inhibitorów TNF-alfa. Jednocześnie wnioskowanie o różnicach w kosztach technologii jest ograniczone z uwagi na wykorzystanie w modelu danych charakteryzujących się dużą niepewnością (odsetek osób nie odpowiadających na leczenie oraz osób z niską aktywnością choroby), nieuwzględnieniem w modelu możliwości stosowania inhibitorów TNF-alfa w kolejnych liniach leczenia biologicznego oraz możliwości ponownego włączenia pacjenta do programu lekowego.

Analiza wpływu na budżet, w której uwzględniono RSS wskazuje na zmniejszenie wydatków płatnika w kolejnych latach, a bez RSS – wzrost wydatków NFZ. Należy mieć przy tym na uwadze, że rzeczywisty wpływ na budżet w dużym stopniu zależy od udziałów w rynku poszczególnych terapii, których oszacowania obarczone są niepewnością. Ewentualne obniżenie wydatków płatnika byłoby znacznie bardziej prawdopodobne, gdyby terapia certolizumabem nie była droższa od najtańszej terapii inhibitorem TNF- α .

Wobec braku dowodów na wyższą skuteczność certolizumabu nad obecnie refundowanymi inhibitorami TNF- α oraz faktem, że niektóre wyniki mogą wręcz wskazywać na jego mniejszą skuteczność, zasadne byłoby obniżenie kosztu terapii certolizumabem poniżej kosztu najtańszego inhibitora TNF- α .

Przedmiot wniosku

Zlecenie Ministra Zdrowia dotyczy zasadności finansowania ze środków publicznych produktu leczniczego: Cimzia, roztwór do wstrzykiwań, 2 ampułkostrzykawkę à 200 mg, EAN 5909990734894, dla którego proponowana we wniosku o objęcie refundacją cena zbytu netto wynosi [REDACTED]

Proponowana kategoria dostępności refundacyjnej: lek, dostępny w ramach programu lekowego, z poziomem odpłatności dla pacjenta: bezpłatnie, w ramach nowej grupy limitowej. Podmiot odpowiedzialny przedstawił propozycję instrumentu dzielenia ryzyka.

Problem zdrowotny

Łuszczycowe zapalenie stawów jest przewlekłą autoimmunologiczną chorobą zapalną, zaliczaną do grupy spondyloartropatii. Choroba charakteryzuje się występowaniem zapalenia stawów obwodowych, kręgosłupa lub przyczepów ścięgniastych u osoby z łuszczycą skóry lub paznokci. Wyróżnia się 5 postaci ŁZS:

- postać asymetryczną nielicznostawową, w której zwykle zajętych jest mniej niż 5 stawów równocześnie; najczęściej są to stawy palców rąk i stóp z towarzyszącym zapaleniem palców, obraz ten jest zwany „palcami kielbaskowatymi” (*dactylitis*);
- postać symetryczną wielostawową (najczęstsza), podobną do reumatoidalnego zapalenia stawów (RZS), w której procesem chorobowym objęte są stawy rąk, nadgarstków, skokowe i stawy stóp. W przeciwieństwie do RZS, w ŁZS często zajęte są także stawy międzypaliczkowe dalsze, a deformacje stawowe stwierdza się zwykle rzadziej niż w przebiegu RZS;
- postać z zajęciem jedynie stawów międzypaliczkowych dalszych – występuje u 5-10% chorych, częściej u mężczyzn;
- postać osiową z zajęciem stawów kręgosłupa i stawów krzyżowo-biodrowych – występuje u ok. 5% chorych, częściej u mężczyzn;
- postać okaleczająca – prowadząca do destrukcji stawów (*arthritis mutilans*) – z zajęciem stawów międzypaliczkowych bliższych i dalszych; w postaci tej dochodzi do destrukcji stawów i tworzenia się palców teleskopowych.

Dotychczas nie poznano dokładnej przyczyny choroby, pod uwagę bierze się wpływ czynników genetycznych w powiązaniu z czynnikami immunologicznymi i środowiskowymi. W rozwoju ŁZS istotną rolę odgrywa wpływ genów układu HLA. Ponadto, w rozwoju ŁZS istotną rolę odgrywa nieprawidłowa odpowiedź limfocytów T zapoczątkowana przez wpływ mikroorganizmów, procesów zapalnych oraz urazów. Wpływ na rozwój ŁZS mają niektóre cytokiny powodujące proliferację m.in. TNF- α , IL-1 β , IL-6 i IL-10 oraz te same mechanizmy, które odpowiadają za rozwój zmian skórnych w przebiegu łuszczycy.

Łuszczycowe zapalenie stawów charakteryzuje się zmiennym przebiegiem, z okresami zaostrzeń i remisji, prowadzi z czasem do inwalidztwa. W chorobie o ciężkim przebiegu, zwłaszcza gdy występuje równocześnie postać obwodowa i osiowa, po kilku latach dochodzi do zniekształcenia stawów i niesprawności. W łagodniejszym przebiegu występują okresy zaostrzeń i częściowej remisji oraz stopniowo narastające ograniczenie ruchomości stawów. Ze względu na współistnienie zmian skórnych i zmian stawowych w ŁZS dochodzi do znacznego upośledzenia jakości życia chorego.

Dane epidemiologiczne w dostępnym piśmiennictwie wskazują, że ŁZS występuje u około 5-30% chorych na łuszczycę, którzy stanowią około 2% populacji. Choroba występuje równie często u kobiet i u mężczyzn, jednak ma różny przebieg w zależności od płci - postać z zajęciem stawów kręgosłupa występuje 3 razy częściej u mężczyzn. ŁZS rozpoczyna się zazwyczaj między 20. a 50. r.ż., zdarza się również postać młodzieńcza, przeważnie pomiędzy 9. a 12. r.ż.

Alternatywna technologia medyczna

W leczeniu farmakologicznym ŁZS stosuje się przede wszystkim:

- niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ) – podaje się je w celu opanowania objawów zapalenia stawów, ale nie wpływają one na zmiany skórne;
- glikokortykosteroidy (GKS) – podaje się je w celu zmniejszenia objawów zapalenia, głównie w postaci wstrzyknięć do wnętrza zajętego stawu;
- leki modyfikujące przebieg choroby (LMPCh), a dokładnie działanie układu odpornościowego: sulfasalazyna, cyklosporyna, azatiopryna, leflunomid oraz metotreksat – ten ostatni jest jednym z najczęściej stosowanych leków w przypadku aktywnego zapalenia stawów, często zmniejsza również zmiany skórne;
- leki biologiczne (inhibitory TNF α): etanercept, infliksymab, adalimumab, golimumab oraz certolizumab – ich zastosowanie jest ograniczane do ciężkiej postaci choroby, odpornej na inne leki, ich działanie polega na zmniejszaniu objawów zapalenia stawów i w obrębie skóry oraz oczu, prawdopodobnie hamują też niszczenie stawów przez chorobę.

Według aktualnych wytycznych klinicznych oraz opinii ekspertów, w ŁZS o agresywnym przebiegu, czyli gdy chory nie odpowiada lub odpowiada w niezadowalającym stopniu na wdrożone leczenie NLPZ, GKS czy LMPCh, powinno rozpocząć się leczenie inhibitorami TNF α . Wytyczne kliniczne wskazują także na możliwość zmiany leku w obrębie tej grupy, jeśli występują działania niepożądane lub utrata odpowiedzi.

Wobec powyższego technologiami alternatywnymi dla certolizumabu będą inne leki z grupy inhibitorów TNF α . W ramach istniejącego programu lekowego: „Leczenie łuszczycowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym (ŁZS) (ICD-10 L40.5, M07.1, M07.2, M07.3)” finansowane ze środków publicznych są: etanercept, infliksymab, adalimumab i golimumab.

Opis wnioskowanego świadczenia

Certolizumab pegol (substancja czynna leku Cimzia) ma powinowactwo do ludzkiej cytokiny TNF α (czynnik martwicy nowotworu alfa, ang. *Tumor Necrosis Factor alpha*), która odgrywa zasadniczą rolę w procesach zapalnych. Certolizumab pegol w sposób wybiórczy neutralizuje jej działanie, ale nie

neutralizuje limfotoksyny α (TNF β). Wykazane działanie ocenianej substancji obejmuje neutralizację zarówno błonowej, jak i rozpuszczalnej formy ludzkiej TNF α w sposób zależny od dawki.

Wnioskowanym warunkiem objęcia refundacją jest stosowanie leku w ramach programu lekowego „Leczenie łuszczycowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym (ŁZS) (ICD-10 L40.5, M07.1, M07.2, M07.3)”.

Ocena skuteczności i bezpieczeństwa

Ocena ta polega na zebraniu danych o konsekwencjach zdrowotnych (skuteczność i bezpieczeństwo) wynikających z zastosowania nowej terapii w danym problemie zdrowotnym oraz innych terapii, które w danym momencie są finansowane ze środków publicznych i stanowią alternatywne leczenie dostępne w danym problemie zdrowotnym. Następnie ocena ta wymaga określenia wiarygodności zebranych danych oraz porównania wyników dotyczących skuteczności i bezpieczeństwa nowej terapii względem terapii już dostępnych w leczeniu danego problemu zdrowotnego.

Na podstawie powyższego ocena skuteczności i bezpieczeństwa pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie o wielkość efektu zdrowotnego (zarówno w zakresie skuteczności, jak i bezpieczeństwa), którego należy oczekiwać względem nowej terapii w porównaniu do innych rozważanych opcji terapeutycznych.

Ocenę kliniczną oparto na 8 badaniach pierwotnych z randomizacją:

- 1 badaniu porównującym skuteczność i bezpieczeństwo stosowania certolizumabu pegol (CZP) z placebo:

- badanie RAPID-PsA: N=412 ($n_{CZP200mg}=138$, $n_{CZP400mg}=135$, $n_{PLC}=136$), okres obserwacji: 216 tygodni (analiza podst. 24-tyg.),

oraz 7 badaniach porównujących skuteczność i bezpieczeństwo stosowania komparatorów w porównaniu z placebo w celu przeprowadzenia porównania pośredniego przez wspólny komparator:

- 1 RCT dla golimumabu:
  - GO-REVEAL: N=405 ($n_{GOL50mg}=146$, $n_{GOL100mg}=146$, $n_{PLC}=113$), okres obserwacji: 24 tygodnie faza zaślepienia, *open-label* – 5 lat,
- 2 RCT dla adalimumabu:
  - *Genovese 2007*: N=102 ($n_{ADA}=51$, $n_{PLC}=51$), okres obserwacji: 24 tygodnie (faza zaślepienia 12 tyg. i faza *open-label* 12 tyg.),
  - ADEPT: N=315 ($n_{ADA}=153$, $n_{PLC}=162$), okres obserwacji: 144 tygodnie (faza zaślepienia 24 tyg.),
- 2 RCT dla etanerceptu:
  - *Mease 2000*: N=60 ($n_{ETA}=30$, $n_{PLC}=30$), okres obserwacji: 12 tygodni,
  - *Mease 2004*: N=205 ($n_{ETA}=101$, $n_{PLC}=104$), okres obserwacji: 24 tygodnie faza zaślepienia i 24 tyg. faza *open-label*,
- 2 RCT dla infliksymabu:
  - IMPACT: N=104 ($n_{INF}=52$, $n_{PLC}=52$), okres obserwacji: 16 tygodnie faza zaślepienia i 34 tyg. faza *open-label*,
  - IMPACT 2: N=200 ($n_{INF}=100$, $n_{PLC}=100$), okres obserwacji: 24 tygodnie faza zaślepienia i 30 tyg. faza *open-label*.

Skuteczność została oceniona według kryteriów odpowiedzi na leczenie w powszechnie stosowanych skalach dla RZS: kryteria *American College of Rheumatology* – ACR; skalach dedykowanych dla ŁZS: *Psoriatic Arthritis treatment Response Criteria* - PsARC, *Patient Specific Index* - PASI, lub ogólnie stosowanych skalach: zwalidowany *Health Assessment Questionnaire Disability Index* - HAQ-DI oraz kwestionariusz oceny stanu zdrowia SF-36.

Odpowiedź ARC20 (pierwszorzędowy punkt końcowy w większości badań) oznacza poprawę o przynajmniej 20% w kryteriach zdefiniowanych przez ARC związanych z bolesnością i obrzękiem stawów (kryterium 1 i 2) oraz w przynajmniej 3 kolejnych kryteriach, obejmujących całościową ocenę przez lekarza i chorego, ocenę dolegliwości bólowych przez chorego, ocenę upośledzenia fizycznego przez chorego, wartości wskaźników zapalenia w morfologii krwi, czy wyniki badań radiograficznych jeśli kontynuowano je powyżej 1 roku (analogicznie definiuje się poprawę ACR50 i ACR70). ACR20 uważa się za minimalną istotną klinicznie odpowiedź, ACR50 przyjęto jako wskaźnik odpowiedzi istotnej klinicznie, zaś ACR70 uważana jest za redukcję choroby zbliżoną do remisji.

W przypadku skali PsARC uznaje się, że pacjent wykazuje odpowiedź, gdy odnotuje się poprawę w dwóch z czterech kryteriów określonych dla tej skali obejmujących bolesność i obrzęk stawów oraz ogólną ocenę lekarza i pacjenta, w tym obowiązkowo w zakresie bólu/tkliwości lub obrzęku stawów oraz bez pogorszenia w żadnym z pomiarów.

Skala PASI służy do oceny nasilenia zmian łuszczykowych za pomocą wskaźnika uwzględniającego stopień zaczerwienienia, złuszczenia, nacieku zapalnego w poszczególnych obszarach ciała. Wynik zawiera się w przedziale od 0 (brak zmian) do 72 (ciężkie zmiany). Ze skali tej pochodzą współczynniki PASI 50, 75, 90, oznaczające redukcję objawów o odpowiednio 50, 75 i 90%.

Kwestionariusz HAQ-DI służy samoocenie sprawności chorego w czasie ostatniego tygodnia. Kwestionariusz bada 8 różnych sfer codziennej aktywności (ubieranie i mycie się, poranne wstawanie, jedzenie, chodzenie, higiena osobista, podnoszenie, chwytanie i czynności ruchowe), z których każda posiada wyszczególnione czynności, oceniane w skali od 0 (brak trudności w wykonywaniu czynności) do 3 (brak możliwości wykonywania czynności). Wynik końcowy będący średnią z wartości uzyskanych w każdej z sekcji wskazuje, że im mniejszy jest uzyskany wynik, tym większa jest sprawność chorego.

Skuteczność

W ramach dokonanych porównań pośrednich wykazano istotną statystycznie przewagę certolizumabu tylko w jednym porównaniu, dla jednej dawki certolizumabu, dla jednego punktu końcowego – dotyczy to liczby obrzękniętych stawów w porównaniu CZP (200 mg) z infliksymbem:

- MD (95% CI) = -2,72 (-5,42; -0,02)

Dla wielu porównań odnotowano natomiast istotnie statystycznie różnice na korzyść komparatorów nad CZP (dawka 200 mg co 2 tyg. lub 400 mg co 4 tyg.). Dotyczy to następujących punktów końcowych:

- a) na korzyść adalimumabu:
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 w 12 tygodniu:
    - dawka 200 mg: względne ryzyko (*relative risk*, RR, 95% CI) = 0,33 (0,13; 0,82);
    - dawka 400 mg: RR=0,30 (0,12; 0,74);
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,31 (0,13; 0,77);
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50:
    - w 12 tyg. dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,47 (0,23; 0,96);
    - w 12 tyg. łącznie: RR (95% CI) = 0,50 (0,25; 0,99);
    - w 24 tyg. dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,41 (0,19; 0,88);
    - w 24 tyg. dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,40 (0,19; 0,85);
    - w 24 tyg. łącznie: RR (95% CI) = 0,40 (0,19; 0,86);
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 w 24 tygodniu:

- dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,76);
  - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,74);
  - łącznie: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,75);
- b) na korzyść etanerceptu:
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 w 12 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,58 (0,34; 0,99)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,52 (0,03; 0,89)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,54 (0,32; 0,93)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 w 12 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,31 (0,11; 0,88)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,28 (0,10; 0,80)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,30 (0,11; 0,83)
- c) na korzyść infliksymabu:
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 w 12.– 16. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,42 (0,23; 0,75)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,37 (0,21; 0,68)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,40 (0,22; 0,70)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 w 12.– 16. tyg. obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,22 (0,07; 0,73)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,20 (0,06; 0,66)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,21 (0,07; 0,68)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 w 24 tyg. obserwacji:
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,31 (0,10; 0,94)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,33 (0,11; 0,98)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC w 12. – 16. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,63 (0,43; 0,91)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,57 (0,39; 0,83)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,60 (0,42; 0,87)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 w 12.– 16. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,27 (0,12; 0,58)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,24 (0,11; 0,53)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,26 (0,12; 0,55)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 w 24 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,29 (0,13; 0,64)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,28 (0,12; 0,63)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,28 (0,13; 0,63)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 w 12.– 16. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,12 (0,03; 0,48)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,13 (0,03; 0,49)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,12 (0,03; 0,48)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 w 24 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,08 (0,01; 0,60)

- dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,08 (0,01; 0,58)
- łącznie: RR (95% CI) = 0,08 (0,01; 0,59)
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI90 w 12.– 16. tygodniu obserwacji:
  - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,93)
  - łącznie: RR (95% CI) = 0,11 (0,01; 0,97)
- zmiana sprawności chorego oceniana w skali HAQ-DI w 12.-16 tyg. i 24. tygodniu dla wyrażona w postaci średniej ważonej różnic (mean difference, MD);
  - dawka 200 mg: MD (95% CI) = 0,33 (0,22; 0,44) w 12.-16 tyg.
  - dawka 400 mg: MD (95% CI) = 0,39 (0,29; 0,49) w 12.-16 tyg.
  - łącznie: MD (95% CI) = 0,36 (0,26; 0,46) w 12.-16 tyg.
  - dawka 200 mg: MD (95% CI) = 0,37 (0,11; 0,63) w 24 tyg.
  - dawka 400 mg: MD (95% CI) = 0,46 (0,20; 0,72) w 24 tyg.
  - łącznie: MD (95% CI) = 0,41 (0,15; 0,67) w 24 tyg.
- d) na korzyść golimumabu we wszystkich analizowanych dawkach:
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 w 12. – 14. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,42 (0,21; 0,84)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,37 (0,19; 0,75)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,39 (0,2; 0,79)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 w 12. – 14. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,17 (0,04; 0,77)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,16 (0,04; 0,69)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,16 (0,04; 0,72)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC w 12. – 14. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,55 (0,36; 0,86)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,50 (0,32; 0,78)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,53 (0,34; 0,81)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 w 12. – 14. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,42 (0,18; 0,94)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,38 (0,17; 0,86)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,40 (0,18; 0,90)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 w 24 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,29 (0,12; 0,68)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,28 (0,12; 0,66)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,29 (0,12; 0,67)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 w 12. – 14. tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,21 (0,05; 0,94)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,21 (0,05; 0,96)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,21 (0,05; 0,94)
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 w 24 tygodniu obserwacji:
    - dawka 200 mg: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,76)
    - dawka 400 mg: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,74)
    - łącznie: RR (95% CI) = 0,10 (0,01; 0,75)

Nie wykazano istotnych statystycznie różnic pomiędzy CZP a komparatorami dla następujących punktów końcowych:

a) porównanie z adalimumabem:

- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 (w 12. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 (w 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR70 (w 12. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC (w 12. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 (w 12. tygodniu obserwacji dla dawki 200 mg co dwa tygodnie),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 (w 12. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI90 (w 12. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- zmiana sprawności chorego oceniana w skali HAQ-DI (w 12 i 24 tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek).
- ocena bólu przez pacjenta (w 12 i 24 tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- ocena jakości choroby przez pacjenta (w 24 tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek).

b) porównanie z etanerceptem:

- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 (w 24. tygodniu obserwacji),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 (w 24. tygodniu obserwacji),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR70 (w 12. i 24 tygodniu obserwacji),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC (w 12. i 24. tygodniu obserwacji),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI50 (w 12. i 24. tygodniu obserwacji),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI75 (w 12. i 24. tygodniu obserwacji),
- zmiana sprawności chorego oceniana w skali HAQ-DI (w 12. i 24. tygodniu obserwacji).

c) porównanie z infliksymabem:

- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 (w 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 (w 24. tygodniu obserwacji dla dawki 200 mg co dwa tygodnie),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR70 (w 12. - 14. – 16. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC (w 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),

- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI90 (w 12. - 14. – 16. i 24. tygodniu obserwacji dla wszystkich analizowanych dawek),
  - liczba obrzękniętych stawów w 24 tygodniu obserwacji, dla dawki 400 mg i w obu dawkach łącznie,
  - liczba tkliwych stawów w 24 tygodniu obserwacji, dla wszystkich dawek.
- d) porównanie z golimumabem:
- odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR20 (w 24. tygodniu obserwacji),
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR50 (w 24. tygodniu obserwacji),
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź ACR70 (w 12. – 14. tygodniu i 24 tygodniu obserwacji),
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PsARC (w 24. tygodniu obserwacji),
  - odsetek pacjentów osiągających odpowiedź PASI90 (w 12. – 14. i 24. tygodniu obserwacji),
  - zmiana sprawności chorego oceniana w skali HAQ-DI (w 12.-14 i 24. tygodniu obserwacji),
  - zmiana sprawności chorego oceniana w skali SF-36 PCS (*physical component score*, ocena sprawności fizycznej)
  - zmiana sprawności chorego oceniana w skali SF,36 MCS (*mental component score*, ocena sprawności umysłowej) (w 12.-14 i 24. tygodniu obserwacji).

W ramach oceny efektywności praktycznej przedstawiono dane dotyczące skumulowanego prawdopodobieństwa przeżycia przez pierwszy rok leczenia CZP w praktyce klinicznej pochodzące ze szwedzkiego rejestru. W populacji pacjentów nieleczonych wcześniej lekami biologicznymi skumulowane prawdopodobieństwo przeżycia po 3, 6, 9 i 12 miesiącach leczenia wynosiło odpowiednio 94%, 91%, 88% i 81%, a w populacji pacjentów leczonych wcześniej co najmniej 1 lekiem biologicznym skumulowane prawdopodobieństwo przeżycia wyniosło odpowiednio 83%, 58%, 45% i 36%.

Bezpieczeństwo

W ramach analizy bezpieczeństwa nie przedstawiono wyników porównania pośredniego, co argumentowano znaczną heterogenicznością metodyczną badanych populacji. Bezpośrednie porównanie CZP z placebo w 24 tygodniowym okresie obserwacji wykazało istotnie statystycznie większe ryzyko infekcji górnych dróg oddechowych oraz reakcji w miejscu podania w grupie certolizumabu (dla dawki 400 mg) w porównaniu z grupą placebo.

Prezentowano wyniki z przedłużonej fazy badania RAPID-PsA, dotyczące m.in. bezpieczeństwa stosowania certolizumabu u 393 pacjentów. W okresie 96 tyg. zdarzenia niepożądane (ang. *adverse events*, AE) wystąpiły u 345 osób (87,8%) - większość z nich została uznana przez badacza za łagodne lub umiarkowane. Zdarzenia niepożądane związane z leczeniem miały miejsce u 168 pacjentów (42,7%), a ciężkie AE wystąpiły u 67 pacjentów (17%), z czego najczęstsze należały do klasy infekcji i zarażeń. 36 pacjentów (9,2%) doświadczyło zdarzeń niepożądanych prowadzących do wycofania z badania, 3 osób zanotowano 4 przypadki nowotworu (1%), a u 6 pacjentów (1,5%) wystąpiły AE prowadzące do zgonu.

Komunikaty FDA wskazują, że certolizumab może mieć wpływ na zwiększenie ryzyka występowania nowotworów skóry, rzadkich nowotworów leukocytów oraz jest związane z reaktywacją wirusa zapalenia wątroby typu B (HBV) u pacjentów, którzy są nosicielami tego wirusa. Inne ostrzeżenia dotyczą również ryzyka wystąpienia poważnych infekcji, łuszczycy, czerniaka, neuroendokrynnego raka skóry, gruźlicy, niedomykalności szpary powiekowej, zaburzeń psychiatrycznych i układu nerwowego i sarkoidozy.

Informacje z okresowego rejestru działań niepożądanych (ang. *Periodic Safety Update Report*, PSUR) wskazują, że do poważnych, zidentyfikowanych rodzajów ryzyka należą m.in.: nowotwory złośliwe, umiarkowana do ciężkiej zastoinowa niewydolność serca, zakażenia obejmujące gruźlicę i poważne zakażenia oportunistyczne, niedokrwistość aplastyczna, neutropenia, trombocytopenia, pancytopenia, leukopenia, toczeń, łuszczyca, zdarzenia ze strony wątroby i dróg żółciowych oraz reakcje nadwrażliwości.

Według Charakterystyki Produktu Leczniczego (ChPL) Cimzia często ($\geq 1/100$ do $< 1/10$) zgłaszano zakażenia bakteryjne (w tym ropień przewodu pokarmowego), zakażenia wirusowe (w tym zakażenia wirusem półpaśca, wirusem brodawczaka, wirusem grypy); zaburzenia przebiegające z eozynofilią, leukopenia (w tym neutropenia, limfopenia); bóle głowy (w tym migrena), zaburzenia czucia; nadciśnienie tętnicze; nudności; zapalenie wątroby (w tym zwiększenie stężenia enzymów wątrobowych); wysypka; gorączka, ból (o dowolnej lokalizacji), osłabienie, świąd (o dowolnej lokalizacji), reakcje w miejscu wstrzyknięcia.

Ograniczenia analizy

Na wiarygodność wyników analizy klinicznej ma wpływ kilka aspektów, które wymieniono poniżej:

- brak badań umożliwiających przeprowadzenie porównania bezpośredniego certolizumabu z aktywnymi komparatorami;
- znaczna heterogeniczność badań włączonych do porównania pośredniego wynikająca z różnej wyjściowej charakterystyki pacjentów oraz metodyki przeprowadzonych badań;
- niezgodność pomiędzy kryteriami kwalifikacji do badań i programu lekowego;
- kumulacja wyników z różnych okresów obserwacji (dane dla 12.-16 tyg. oraz dla 24. tyg. leczenia) może powodować niedoszacowanie efektu w krótszym okresie obserwacji (adalimumabu, etanerceptu, infliksymabu), co może wpływać na ostatecznie otrzymane wyniki metaanaliz.

Na niepewność wyników analizy klinicznej ma wpływ kilka aspektów, które wymieniono poniżej:

- ograniczona ilość dowodów naukowych dotyczących certolizumabu w rozważanym wskazaniu: niewielka liczba badań pierwotnych (1 RCT) oraz brak wtórnych opracowań ilościowych.

Propozycje instrumentów dzielenia ryzyka

Ocena ekonomiczna, w tym szacunek kosztów do uzyskiwanych efektów zdrowotnych

Ocena ekonomiczna polega na oszacowaniu i zestawieniu kosztów i efektów zdrowotnych, jakie mogą wiązać się z zastosowaniem u pojedynczego pacjenta nowej terapii zamiast terapii już refundowanych.

Koszty terapii szacowane są w walucie naszego kraju, a efekty zdrowotne wyrażone są najczęściej w zyskanych latach życia (LYG, life years gained) lub w latach życia przeżytych w pełnym zdrowiu (QALY, quality adjusted life years) wskutek zastosowania terapii.

Zestawienie wartości dotyczących kosztów i efektów związanych z zastosowaniem nowej terapii i porównanie ich do kosztów i efektów terapii już refundowanych pozwala na uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy efekt zdrowotny uzyskany u pojedynczego pacjenta dzięki nowej terapii wiąże się z wyższym kosztem w porównaniu do terapii już refundowanych.

Uzyskane wyniki wskaźnika kosztów-efektów zdrowotnych porównuje się z tzw. progiem opłacalności, czyli wynikiem, który sygnalizuje, że przy zasobności naszego kraju (wyrażonej w PKB) maksymalny

koszt nowej terapii, która ma wiązać się z uzyskaniem jednostkowego efektu zdrowotnego (1 LYG lub 1 QALY) w porównaniu do terapii już dostępnych, nie powinien przekraczać trzykrotności PKB per capita.

Oszacowany na 2016 rok próg opłacalności wynosi 125 955 zł (3 x 41 985 zł).

Wskaźnik kosztów-efektów zdrowotnych nie szacuje i nie wyznacza wartości życia, pozwala jedynie ocenić i m. in. na tej podstawie dokonać wyboru terapii związanej z potencjalnie najlepszym wykorzystaniem aktualnie dostępnych zasobów.

Przy ocenie opłacalności terapii certolizumabem pegol w porównaniu do terapii adalimumabem, etanerceptem, infliksymabem i golimumabem wykorzystano technikę minimalizacji kosztów – przyjęto założenie o braku różnic w skuteczności i bezpieczeństwie terapii. Oceny kosztów dokonano z perspektywy NFZ, która w tym przypadku jest tożsama z perspektywą wspólną płatnika publicznego i pacjenta. Analizę przeprowadzono w 12-miesięcznym horyzoncie czasowym. Uwzględniono koszty leków, ich podania, kwalifikacji do programu oraz monitorowania leczenia.

Uzyskane wyniki wskazują, że – przy braku uwzględnienia RSS – terapia certolizumabem pegol jest droższa od wszystkich porównywanych terapii:

- od terapii adalimumabem: o [redacted]
- od terapii etanerceptem: o [redacted]
- od terapii infliksymabem: o [redacted]
- od terapii golimumabem: o [redacted]

Uwzględniając RSS terapia certolizumabem pegol jest:

- tańsza od terapii adalimumabem o [redacted]
- tańsza od terapii etanerceptem o [redacted]
- tańsza od terapii infliksymabem o [redacted]
- droższa od terapii golimumabem o [redacted]

Analiza wrażliwości wykazała stabilność powyższych wyników, tzn. bez uwzględnienia RSS każdy z wariantów wskazuje na koszt certolizumabu wyższy niż komparatorów, a przy uwzględnieniu RSS terapia CZP pozostała tańsza od terapii adalimumabem, etanerceptem i infliksymabem oraz droższa od terapii golimumabem.

Ograniczenia analizy

Na wiarygodność wyników analizy ekonomicznej ma wpływ kilka aspektów, które wymieniono poniżej:

- wykorzystanie do oceny opłacalności analizy minimalizacji kosztów, która bazuje na założeniu o braku różnic w skuteczności i bezpieczeństwie porównywanych terapii, ale – z uwagi na brak badań wykazujących równoważność ocenianych terapii – założenie to nie jest w pełni zasadne. Należy podkreślić, że dla wielu punktów końcowych wykazano istotne statystycznie różnice na korzyść komparatorów i tylko dla jednego punktu końcowego wykazano istotną statystycznie różnicę na korzyść certolizumabu, co mogłoby podważyć założenie o równej skuteczności leków. Należy jednak pamiętać, że wyniki porównania pośredniego należy traktować z ostrożnością i wnioskowanie na jego temat o równej bądź niższej skuteczności może być obarczone błędem;
- prawdopodobieństwa przerwania leczenia z powodu braku adekwatnej odpowiedzi na leczenie w 12 tygodniu od rozpoczęcia terapii oraz z powodu uzyskania małej aktywności choroby trwającej 6 miesięcy obliczono na podstawie metaanalizy wyników badań, których wyniki porównania pośredniego uznano za mało wiarygodne;

- model zakłada zastosowanie tylko jednej terapii biologicznej, jeden raz, co jest uproszczeniem, ponieważ zgodnie z zapisami przedmiotowego programu lekowego możliwe jest stosowanie wielokrotne tej samej terapii u tego samego pacjenta, jeśli za każdym razem w wyniku jej przyjęcia dochodzi u niego do uzyskania małej aktywności choroby, a następnie jej nawrotu, zgodnie z kryteriami ponownego włączenia do programu. Możliwe jest także, że po niewykazaniu adekwatnej odpowiedzi na leczenie z zastosowaniem pierwszego leku biologicznego, pacjent może zastosować drugi. Jednakże, w związku z brakiem danych na temat kilkukrotnego podania terapii i ich sekwencyjności, przyjęcie powyższego uproszczenia jest w pewnym stopniu zasadne.

Wskazanie czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. 2015 poz. 345)

Analiza kliniczna nie zawiera randomizowanych badań klinicznych dowodzących wyższości certolizumabu nad technologiami medycznymi dotychczas refundowanymi w danym wskazaniu, w rozumieniu ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W związku z zachodzeniem okoliczności opisanych art. 13 ust 3 ustawy o refundacji, obliczono cenę zbytu netto dla leku Cimzia, przy której koszt stosowania certolizumabu nie jest wyższy niż koszt technologii medycznej, dotychczas finansowanej ze środków publicznych, o najkorzystniejszym współczynniku uzyskiwanych efektów zdrowotnych do kosztów ich uzyskania, tj. golimumabu.

Obliczona przez wnioskodawcę dla 24-tygodniowego horyzontu czasowego (horyzont obserwacji klinicznej) maksymalna urzędowa cena zbytu leku Cimzia, przy której koszt terapii certolizumabem nie jest wyższy niż koszt terapii golimumabem [redacted] (cena zbytu netto [redacted]). Jest to cena niższa od ceny wnioskowanej.

Obliczenia analityka Agencji uwzględniające współczynniki efektywności, przeprowadzone w horyzoncie analizy (52 tyg.) wskazują na zbliżoną cenę: [redacted] (cena zbytu netto [redacted]).

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia, w tym wpływu na budżet płatnika publicznego

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia składa się z dwóch istotnych części.

Po pierwsze, w analizie wpływu na budżet płatnika, pozwala na oszacowanie potencjalnych wydatków związanych z finansowaniem nowej terapii ze środków publicznych.

Szacunki dotyczące wydatków związanych z nową terapią (scenariusz „jutro”) są porównywane z tym ile aktualnie wydajemy na leczenie danego problemu zdrowotnego (scenariusz „dziś”). Na tej podstawie możliwa jest ocena, czy nowa terapia będzie wiązać się z koniecznością przeznaczenia wyższych środków na leczenie danego problemu zdrowotnego, czy też wiąże się z uzyskaniem oszczędności w budżecie płatnika.

Ocena wpływu na budżet pozwala na stwierdzenie, czy płatnik posiada odpowiednie zasoby na finansowanie danej technologii.

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia w drugiej części odpowiada na pytanie jak decyzja o finansowaniu nowej terapii może wpłynąć na organizację udzielania świadczeń (szczególnie w kontekście dostosowania do wymogów realizacji nowej terapii) oraz na dostępność innych świadczeń opieki zdrowotnej.

Analiza wpływu na budżet została wykonana z perspektywy NFZ, która – z uwagi na zakładany brak kosztów ponoszonych przez pacjenta – jest tożsama z perspektywą wspólną płatnika i pacjenta; w dwuletnim horyzoncie czasowym. Uwzględniono koszty leków i ich podania, które uznano za jedyne koszty różnicujące scenariusza istniejącego i nowego. Oszacowano, że po objęciu refundacją leku

Cimzia w rozpatrywanym wskazaniu stosować go będzie 47 osób w pierwszym roku i 87 osób w roku drugim.

Przedstawione w analizie wyliczenia wskazują na oszczędności NFZ, zarówno w wariancie z RSS jak i bez RSS, co jest wynikiem m.in. przyjęcia niezasadnych założeń dotyczących przyszłych udziałów w rynku inhibitorów TNF-alfa. Taki wpływ na budżet wydaje się mało prawdopodobny z uwagi na fakt, że w wariancie bez RSS certolizumab jest droższy od każdego z komparatorów, dlatego poniżej przedstawiono jedynie wyniki skorygowane przez Agencję.

Oszacowano, że w przypadku braku uwzględnienia RSS wydatki NFZ wzrosną o wartość od 242 672 zł do 643 941 zł w kolejnym roku. Uwzględniając zaproponowany instrument dzielenia ryzyka oszacowano zmniejszenie wydatków płatnika o wartość od 372 506 zł do 988 460 zł w kolejnych latach rozpatrywanego horyzontu czasowego. Należy podkreślić, że wyniki zależą przede wszystkim od założeń dotyczących przyszłych udziałów. W przypadku, gdyby udział golimumabu okazał się niższy, inkrementalne wydatki NFZ uległyby zwiększeniu. Aby zmniejszyć związaną z tym niepewność wyników potrzebne byłoby zagwarantowanie, by koszt certolizumabu był niższy od kosztu najtańszego z komparatorów, tzn. golimumabu.

Ograniczenia analizy

Na wiarygodność wyników ma wpływ przede wszystkim:

- arbitralne przyjęcie wartości udziałów rozpatrywanych leków. Największe zastrzeżenia wzbudziły wartości udziałów golimumabu, które w scenariuszu istniejącym miały wynieść 4%, a w scenariuszu nowym – 23,5%. Przyjęcie takich wartości oznacza, że zakłada się, że sprzedaż golimumabu znacznie wzrośnie tylko w przypadku refundacji certolizumabu, a w przeciwnym razie pozostanie na stałym poziomie. Jest to błędne założenie, dlatego nie przytoczono bazującym na nich wyników, a jedynie wyniki skorygowanych przez Agencję obliczeń. W obliczeniach przeprowadzonych przez Agencję błąd ten został zniwelowany, ale brak możliwości precyzyjnego oszacowania przyszłych udziałów inhibitorów TNF-alfa w rozpatrywanej populacji docelowej wpływa na ograniczoną możliwość wnioskowania na podstawie otrzymanych wyników;
- wykorzystane w analizie dane dotyczące udziałów poszczególnych substancji w rynku leków odbiegają od wartości oszacowanych na podstawie danych NFZ.

Na niepewność wyników ma wpływ przede wszystkim:

- brak pewnej informacji dotyczącej odsetka aktywnie leczonych pacjentów spośród włączonych do programu. Na danych dotyczących wszystkich programów leczenia biologicznego założono wartość tego odsetka równą 60,6%, ale jego rzeczywista wartość jest trudna do przewidzenia. Wartości wskazywane przez ekspertów wahają się od 10% do 80%.

Uwagi do proponowanego instrumentu dzielenia ryzyka

Uwagi do zapisów programu lekowego

Wątpliwości wzbudzają następujące aspekty programu lekowego:

- sztywnie ustalenie czasu leczenia (9-12 miesięcy);
- brak doprecyzowania czasu leczenia u pacjentów, którzy po 9-12 miesiącach terapii mają małą aktywność choroby, trwającą krócej niż 6 miesięcy;
- zapis mówiący o odstawieniu leczenia w przypadku jego skuteczności – takie postępowanie nie jest zalecane w wytycznych postępowania klinicznego;
- konieczność przeprowadzenia przy kwalifikacji badania ginekologicznego lub mammograficznego lub USG piersi u kobiet oraz monitorowania (Aspat, Alat i OB).

Warto zwrócić uwagę na rozbieżności między dowodami naukowymi przedstawionymi przez wnioskodawcę a zapisami programu lekowego, jeżeli chodzi m.in. o populację, czas stosowania certolizumabu czy monitorowane parametry skuteczności.

Omówienie rozwiązań proponowanych w analizie racjonalizacyjnej

Wnioskodawca nie przedstawił analizy racjonalizacyjnej, ponieważ zgodnie z wyliczeniami BIA wnioskodawcy, w wariantcie z RSS, wprowadzenie do refundacji certolizumabu nie wiąże się ze wzrostem kosztów refundacji NFZ.

Omówienie rekomendacji wydawanych w innych krajach w odniesieniu do ocenianej technologii

Odnaleziono 11 dokumentów wyznaczających aktualne standardy postępowania w leczeniu łuszczykowego zapalenia stawów:

- *Polskie Towarzystwo Dermatologiczne* (PTD 2010, Polska),
- *European League Against Rheumatism* (EULAR 2015, Europa),
- *British Society for Rheumatology* (BSR 2012, Wielka Brytania),
- *American Academy of Dermatology* (AAD 2011, USA),
- *Scottish Intercollegiate Guidelines Network* (SIGN 2010, Szkocja),
- *Group for Research and Assessment of Psoriasis and Psoriatic Arthritis* (Grappa 2012, międzynarodowe),
- *Portuguese Society of Rheumatology* (PSR 2015, Portugalia),
- *Evidence-based recommendations on the role of dermatologists in the diagnosis and management of psoriatic arthritis: systematic review and expert opinion* (GE 2014, Francja),
- *Recommendations for the Coordinated Management of Psoriatic Arthritis by Rheumatologists and Dermatologists* (HGE 2014, Hiszpania),
- *Spanish Society of Rheumatology* (SSR 2011, Hiszpania),
- *Italian Society for Rheumatology* (ISR 2011, Włochy),

We wszystkich odnalezionych wytycznych zaleca się stosowanie leków biologicznych lub inhibitorów TNF- α u pacjentów z aktywnym obwodowym ŁZS, po nieuzyskaniu wystarczającej odpowiedzi na LMPCh (polska, międzynarodowa, amerykańska), wystąpieniu przeciwwskazań lub nietolerancji tego leczenia (hiszpańskie) lub po niepowodzeniu LMPCh, gdy choroba zajęła wiele stawów (francuska). W niektórych wytycznych doprecyzowano, że inhibitory TNF- α są zalecane po niepowodzeniu ≥ 1 LMPCh (europejska, portugalska, włoska) i przy obecności niekorzystnych czynników rokowniczych (brytyjska) lub też po niepowodzeniu ≥ 2 LMPCh (brytyjska, szkocka). Ponadto inhibitory TNF- α mogą

być rozważone do stosowania również w I linii leczenia umiarkowanej/ciężkiej postaci ŁZS (amerykańska).

W 8 odnalezionych wytycznych zaleca się także stosowanie leków biologicznych czy też inhibitorów TNF- α w osiowym ŁZS (brytyjska) po niepowodzeniu NLPZ (europejska) lub też NLPZ, fizykoterapii i kortykosteroidów podawanych dostawowo (międzynarodowa, francuska). W niektórych wytycznych doprecyzowano, że inhibitory TNF- α zaleca się przy braku właściwej odpowiedzi na ≥ 2 NLPZ lub oporności łuszczycy na terapię miejscową, lub konieczności zastosowania terapii ogólnej (hiszpańskie), lub też przy braku właściwej odpowiedzi na ≥ 2 NLPZ oraz przy pozytywnej opinii eksperta i BASDAI ≥ 40 mm (włoska), czy też gdy BASDAI ≥ 4 lub ASDAS ≥ 2.1 i przy pozytywnej opinii reumatologa.

Odnaleziono 5 rekomendacji refundacyjnych dla leku Cimzia w ocenianym wskazaniu:

- *Canadian Agency for Drugs and Technologies in Health* (CADTH 2015, Kanada)
- *Haute Autorité de Santé* (HAS 2014, Francja)
- *All Wales Medicines Strategy Group* (AWMSG 2014, Walia)
- *Scottish Medicines Consortium* (SMC 2014, Szkocja)
- *Pharmaceutical Benefits Advisory Committee* (PBAC 2014, Australia)

Wszystkie rekomendacje są pozytywne, z czego w 3 (CADTH 2015, PBAC 2014, SMC 2014) zawarto ograniczenia do wprowadzenia RSS lub porównywalnych kosztów rocznych do najtańszego, refundowanego leku biologicznego. W rekomendacjach pozytywnych zwraca się głównie uwagę na wyniki badań wskazujących na skuteczność certolizumabu pegol.

Z danych refundacyjnych dostarczonych przez wnioskodawcę wynika, że lek Cimzia jest finansowany ze środków publicznych w 19 na 30 krajów UE i EFTA (brak danych dla Chorwacji), z czego w dwóch o zbliżonym do Polski poziomie PKB *per capita* (w Grecji i Słowacji). W Wielkiej Brytanii oraz Hiszpanii refundacja jest częściowa, a w pozostałych krajach poziom odpłatności pacjenta wynosi 100%. W Danii, Finlandii i Norwegii wymagane jest potwierdzenie leczenia przez specjalistę.

Podstawa przygotowania rekomendacji

Rekomendacja została przygotowana na podstawie zlecenia z dnia 6 kwietnia 2016 r. Ministra Zdrowia (znak pisma: PLR.4600.2895.2015.3.KB, odnośnie przygotowania rekomendacji Prezesa w sprawie objęcia refundacją i ustalenia ceny urzędowej produktu leczniczego: Cimzia (certolizumab pegol), 200 mg, roztwór do wstrzykiwań w ampułkostrzykawce, 2 ampułkostrzykawki w opakowaniu, EAN 5909990734894, w ramach programu lekowego „Leczenie łuszczycowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym”, na podstawie art. 35 ust 1. ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 345), po uzyskaniu Stanowiska Rady Przejrzystości nr 52/2016 z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie w sprawie oceny leku Cimzia (certolizumab pegol) kod EAN: 5909990734894, we wskazaniu: łuszczycowe zapalenie stawów (ŁZS) o przebiegu agresywnym.

Piśmiennictwo

1. Stanowisko Rady Przejrzystości nr 52/2016 z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie w sprawie oceny leku Cimzia (certolizumab pegol) kod EAN: 5909990734894, we wskazaniu: łuszczycowe zapalenie stawów (ŁZS) o przebiegu agresywnym.

2. Raport nr OT-4351-11/2016. Wniosek o objęcie refundacją leku Cimzia (certolizumab pegol) w ramach programu lekowego: „Leczenie łuszczykowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym (ŁZS) (ICD-10 L40.5, M07.1, M07.2, M07.3)” Analiza weryfikacyjna.